

**ВАЛЕНТИН ПОПОВ - ВОТАН
ТРЕНДАФИЛОВА НОЩ**

chitanka.info

Беше уморена повече, отколкото смяташе. Прибра се и даже не вечеря. Взе един душ и легна в студените чаршафи. Живееше сама, под наем в изкорубена къща в центъра на града. От тези места, които са останали незасегнати от усиленото строителство и сякаш още са в XIX век. Въпреки студа, заспа веднага. След смъртта на сина си и развода с мъжа ѝ, ѝ бе трудно. От работа вкъщи и без никаква цел. Нямаше за какво да живее. Осъзнаваше го, но продължаваше омагьосания кръг на живота.

Събуди я шум. Надигна се и погледна през прозореца. Луната се бе опулила и осветяваше дворчето. Снага към нея бе извисил голям храст трендафил. Стори ѝ се, че има нещо под него. Проблясващо, галено от лъчите на господарката на нощта.

Наметна тънкия халат и излезе боса навън. Стъпваше по камъните и потръпваше от студ. Приближи се до трендафила. Погледна към луната и се отпусна. Спря да усеща нощния хлад. Затвори очи и вдигна лице. Усети погалването на въздуха, а след това и лек аромат. Първо се промуши в ноздрите ѝ и изпълни сетивата ѝ, а после миризмата сякаш се спусна по скулите. Навлажни устни с език. После се плъзна зад ухото в безкрайна милувка. Протегна се по бялата шия и безплатно целуна раменете. Халатът се разтвори и в тъмнината блесна бялото, голо тяло на самотната жена. Ароматът изведнъж я обгърна рязко през кръста и се разпръсна по тялото ѝ. Вдъхна от чистия мирис и погали твърдите гърди. Чу се тих стон. Сетивата ѝ горяха като лава. Жената отметна кичур коса и докосна устните си. Чувстваше се подмладена. Жизнена. Тя не се бе чувствала отдавна по този начин.

Пое дълбоко въздух и обхвана раменете си с ръце. Сякаш сама се прегръщаше. Ароматът на трендафил отново я изпълни. Прокара пръсти по гръбнака ѝ, а жената настръхна. Усещаше докосванията по цялото си тяло. Подлудяваше. Изведнъж мирисът стана по-тежък и по-наситен, сякаш я събори на земята. Тя стенеше, а трендафилът се извисяваше над нея като господар. Галеше я, целуваше я, обладаваше я, играеше си с нея. За първи път жената се чувстваше толкова жива.

На сутринта съседи я намериха под храста студена и гола, но с усмивка. Очите ѝ бяха вперени в разцъфналия с налети червени цветове трендафил.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.